

Sommer 1901

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret. Indholdet relaterer sig til to breve den 3.9.1901 og Efterår 1901, hvor Olivia Holm-Møller omtaler perspektivtegningerne til Kunstakademiet. Nærværende brev må være skrevet forinden.

Omtalte personer:

Signe Constantin-Hansen

David Jensen Sønderriis

Else Marie Jensen Westergaard

Kristiane Konstantin-Hansen

Ejner Olsen Kelleris

Else Riis Jensen

Jens Riis Pedersen Jensen

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller skriver til Thora Constantin-Hansen i anledning af etårsdagen for deres venskab. Hun fortæller at hun har haft en flidsperiode, men ikke har arbejdet på perspektivtegningerne til Kunstakademiet. Hun ønsker at blive optaget på Kunstakademiet, men vil ikke ende som de andre på skolen. Afslutningsvis sammenligner hun sig selv med farisæeren fra lignelsen om Tolderen og Farisæeren i Lukasevangeliet.

TRANSSKRPTION

Kære Thora! Nu føler jeg Lyst og Trang og Lejlighed til at give et lille Udtryk for vort etaarsgamle Bekendtskab. At Skriften blir daarlig og Stilen daarligere maa du undskylde, for jeg ligger paa Maven ude paa Græsplænen - blir fyldt med saa mange Indtryk, som jeg ikke her kan give Udtryk - saa det blir Kludder altsammen, men Tanken er meget god. Tak for dit sidste rare Brev, hvoraf jeg med Glæde ser, hvad jeg før har mærket, at Bekendtskabet er blevet Venskab, revner dette ogsaa med et Knald, saa har ialfald jeg haft meget meget ud deraf. Et Aar er jo ogsaa lang, lang Tid for saadan noget at holde. Men en Maaned til skal det jo holde endnu, da jeg ikke har faaet nogen Opsigelse og heller ikke givet nogen, altsaa hver Dag skal tale med Dem og saa velsagtens ikke kan lade være med at forgude Dem. Men Thora, hvorfor skriver du, at du ikke har oplevet at blive føjet af mig i noget? Det kan du da ikke mene, jeg mindes da en lang Kæde af lutter Føjeligheder fra min Side. - Forresten har jeg mange gode Forsætter og en hel Del Forventningsglæde, naar jeg tænker paa min nye Værdighed som Deres Terne. - Det er et forfærdeligt morsomt Brev Deres det sidste, alt det Børnevøvl De dog har haft! Og saa Knudsen som ikke kom! - enten er hans Begejstring meget hurtigt gaaet over, eller ogsaa er han blevet meget lang i Ansigtet ved at finde Fuglen fløjet, da han kom, begge Dele kan jeg udmærket godt tænke mig. Men De lider vist ikke jeg siger saadant noget - eller noget som helst andet - om det. Hvad raver det mig! De skrev om Jens Riis Brødre - maa jeg ikke, med min aller bønligste Stemme "be om den ene"? Men ikke David, for der er noget, jeg ikke kan lide, ved hans store "Formand".

Nu har jeg været her hjemme 14 Dage og rejser næste Fredag til København. Jeg har haft en Flidsperiode, men den er de sidste Dage saa aldeles borte, at jeg ikke forstaar, hvordan det skal gaa. Min Perspektivopgaver har jeg saagodtsom ikke rørt og jeg har en meget stærk Mistanke om, at de ikke blir færdige - men hvad, jeg faar jo da sagtens heler ikke alt antaget, og saa er det jo for saa vidt ogsaa det samme, saa haster det jo ikke saa haardt. Jeg har modeleret et Hoved af min lille Søster, det er godt men ikke videre udført, maaske indleverer jeg det, men jeg er temmelig sikker paa at faa det kaseret. Jeg maatte jo holde op, for at det kunde tørres, har kun arbejdet paa det i 17 Timer.

I onsdags blev min Svigerinde begravet, "Gildet" stod her og vi har ogsaa deres lille 1½ Aar gamle Barn, en meget sød lille Pige. Der er saamæn ingen Sorg, for hun Afdøde var mildes talt gyselig, men det er aldeles forfærdeligt at se, hvor lidt et Menneske savnes - og det endda en Hustru og Moder. Kære Venner sikken Komadiespil, en hel Hærskare af sørgende Mennesker, som aldeles ikke kender den Afdøde, men som sørgede med den sørgende Mand, som aldeles ikke sørgede. Og saa Præstens trøstende og medfølelse Tale! man kan "brække sig" over det hele, og saa bagefter Takken for den store Deltagelse i den store Sorg.

Kære lille Thora! Nu har jeg læst dit Brev igen, og kan ikke lade være med at sammenligne, du tager alting saa kønt, mens alt i mine Øjne blir saa stygt og forfærdeligt, tror du det er en Sygdom i Øjet, eller er det, jeg ser, virkelig meget værre end alt andet og alle andre. Her er jo virkelig meget rart, hyggeligt og dejligt, det siger alle. Vi har haft Feriegæster hele Tiden mens jeg har været hjemme, - Liv og Lystighed.

Skagensturen var dejlig, kan du tro, og jeg fik dit Brev paa Vejen derop. Men nu længes jeg efter rigtigt Arbejde igen, desværre maa jeg jo nok den første Maaned døje Professor Alexander's Selskab - Guderne give mig lidt Taalmod!

Til Novemberindlevering skal jeg helst helt antages, og da vil jeg bede Guderne om at fri mig for at blive som alle de andre deroppe paa Akademiet. - Ja, du kan nok ikke heraf mærke, at jeg i Dag har været i Kirke og hørt om Farisæren og Tolderen, men jeg vil ganske stille hviske dig noget Thora:

"Jeg har virkelig af mit ganske Hjærte "noget imod" at blive som Tolderen!" Og jeg indrømmer, at der er meget af en Farisæer i

mig, og jeg havde den største Lyst til, da han (Præsten) skildrede en saadan, at rejse mig op og "bukke" rundt til alle Sider, som en der blir præsenteret, men jeg gjorde det bare ikke for til mine andre Dyder hører ogsaa Fejghed og saa Frygten for at "gøre Familien Skam".

Farvel Thora! jeg sludrer vist for meget, du har jo saa travlt, men hvad skal jeg en Søndag Eftermiddag, naar jeg mangler Energi og har Lyst at skrive til dig.

Kan du nu læse mellem Linierne det rare, jeg ville have skrevet, saa viser det mere end alt andet dit gode Hjærte. Mange Hilsener til Signe og Ejnar!

Din Oliv.

Rejser I om ad Aagaard saa hils!

[venstre margen]

Jeg synes jo da [ulæselig]

Tider alt er dejlig, men
naar jeg er ugidelig saa
rabler det.

En rigtig inderlig Tak Thora for det Aar som gik! Jeg tænker mig meget tit i denne Tid et Aar tilbage. Det Aar har lært mig meget meget synes jeg.

Dette er nok "et miglignende Brev"

Hilsen til Kristiane,
Margrete og Else Marie
og Else!

Kære Thor! Du føler i Lyset og Trængsel og Lighed her
at give et lille Udtryk for mit daarsgaaende Bekendtskab. At
skilten her har et glædeligt daarligen naar du gælder, for
i dig har jeg været inde på Gæstgæver - Her fyldt med saa
mange Indtryk, som i ikke har kun Udtryk - saa det her
klæder alle men, mere tænke i meget god.
Tak for det sidste var Brev, hvorefter i med Glæde ser, hvad i
for her marker, at Bekendtskab et stort Venstreb, rummer
dette ogsaa med et Kvald, saa her ialfald i Kraft meget
meget ud deraf. Et Brev er i ogsaa lang, lang Tid for
saa dan noget at holde. Men en Maanedes Tid skal
det i holde endnu, da i ikke har faaet nogen Oplysning
og heller ikke givet nogen, altsaa hvor Dag skal tale med
Dem og saa vil ogsaa ikke ~~ikke~~ kan lade os at forgiude
dem. Men Thor, hvorfor skriver du, at du ikke har oplevet
at blive fejlet af mig i noget? Det kan du da ikke mene,
i minde da en lang Kæde af Litter og Følelighed for min
Side. - Forstæn her i mange gode Forsøkke og en hel Del
forventnings glæde, naar i tænke på min nye Vordighed som
Dens Tænk. - Det er i forstædt og morsomt Brev Dens
det sidste, at det Børnerøvel De dog har haft!
Og saa kan du som ikke kom! - Litter er hans Begynder
meget hurtigt gaaet over, det ogsaa er han blevet meget
lang i den Tid og at finde Fuglen fløj, da han kom,
bagefter dele kan i udmærket godt lade mig. Men De bide vist

ikke j. siger saadant noget - der noget som helst undgaaet - men
det. Hvad saar det mig! De skov om Jens Piss Brøder - men
is ikke, med min alle bøitlige Læmme, "be om den ene".
Men ikke David for det i noget, is ikke kan lide, ved hans
stør Formand?

Vi har i vort her byrum 14 Dage og vider næste Fredag til
Hibernia. J. har haft en Fledperiode, men den er de sidste
Dage saa aldeles borte, at is ikke forstaa, hvordan det skal
gaa. Min Perspektivopgave har i saagodt som ikke vort
og is har en meget stærk Mislaug om, at de ikke bli
fordre - men hvad is faar jo da sagkens helte ikke all
andagt, og saa er det jo for saa vidt opgaaet det saamest,
saa har de det jo ikke saa haardt. J. har modeleret et
Hoved af min lille Pige, som det er godt men ikke
viden udført, maaske indlen is det, men is er temmelig sikker
paa at faa det korrekt. J. maatte jo holde op, for at det
skinde tørrer, har him arbejdet paa det i 1 1/2 timer.

I Onsdags blev min Fingers inde begyndt, bledet stod her og
vi har ogsaa deres lille 1 1/2 den gamle Pige, en meget sød lille Pige.
Det er saamest ingen Pige, for hun var mildes lalt gysselig, men
det er aldeles forførdet at se, hvor lidt et Menneske samer - og der
vilde en Hustru og Møder. Kon Vines sikker Komediespil,
en hel Korskate af sørgende Mennesker, som aldeles ikke kunde
den Afdrø, men som sørgede med den sørgende Mand, som aldeles
ikke sørgede. Og saa Præstens brøstende og medfølende Tale!
man kan "brække sig" om det hele, og saa begynder Takken

for den store Deltagelse i den store Sag.

Men lille Thora! Min her er det som igrav, og kan ikke lade være med at sammenligne, du ligger alene saa højt, mens alle i min Gave blev saa skyld og forfødet, hvor du det er en Lygdom i sig, alle er det, især, virkelig meget som end alle andet og alle andre.

Her er virkelig meget vist, hyggeligt og dygt, det siger alle. Vi har haft Frederiks hele Tid, men i har vist ligesom, — Liv og dygtighed.

Skagstrøm er dygt, kan du tro, og især det som fra Vigen drop. Men nu løses i efter noget døde, og, desuden man især nok den første Maaned deri Professor Alexanders Selskab — Gudene give mig lidt Tælmød! Til Nordmanden skal i helst helt anlages, og da vil i både Gudene om at for mig for at blive som alle de andre dropper fra Akademiet. — Ja, du kan nok ikke have nok, at i i Dag har vist i kine og kint om Færd og Færd, men i vil ganske stille kiste dig noget Thora: Især nok af mig ganske Hjerte, noget ind i at blive som Tønderen! Og i indvinder, at der er meget af en Færd i mig, og i havde den største Lykke til, da han (Prosten) skildrede en saadan, at rige mig op og brikke minde til alle Løder, som en der blev presenteret, men i gjorde det bare ikke for til mine andre Guds hør ogsaa Fyghed og saa Fyghen for at gøre Familien Thora.

Frøel Thor! is sliden vist for meget, du har jo saa godt,
men hvad skal jeg en Fredag Eftermiddag, naar jeg mangler
Kraefte og har lyst at skrive til dig.

Kan du mig lene mellem Linierne det som jeg vilde have
skrevet, saa viser det mig end alt andet det gode
Hjerte. Mange Hilsener til Signe og Rasmus!

Din Olav.

Rejs i en ad dogaad saa hils! . . .

En og indsky Tak Thor for det som som jeg har læst
mig meget til i denne Tid at det vilbør. Det der har læst mig
meget meget, ~~_____~~ . . .

Dette er nok et mig kjærligt Brev.

Hilse til Kristiane
Margrethe og Ole
og Rasmus!

Bygningen i den
Tid alle de år, men
nu er det bygget om
med et nyt